

บทที่ 5

สรุปและวิจารณ์ผลการทดลอง

ความเข้มข้นของโซเดียมไฮโปคลอไรท์ 1 % และ ระยะเวลาที่แช่นาน 1 นาที เหมาะสม สำหรับการฆ่าเชื้อที่ผิวของหนุ่้าคา หนุ่้าแห้วหมู และ หนุ่้าแฉม โซเดียมไฮโปคลอไรท์ที่มีความเข้มข้น สูงกว่านี้ และระยะเวลาในการแช่ที่นานกว่านี้จะทำให้เนื้อเยื่อของหนุ่้าทดสอบเกิดการตาย ส่วนการใช้ โซเดียมไฮโปคลอไรท์ที่มีความเข้มข้นต่ำกว่านี้ในการฆ่าเชื้อ พบเชื้อราเจริญออกมาจำนวนมากซึ่ง อาจจะเป็นเชื้อราปนเปื้อนและพบเชื้อแบคทีเรียเจริญออกมาพร้อมกับเส้นใยของเชื้อราทำให้ไม่สามารถ แยกเชื้อราแอนโดไฟท์ให้บริสุทธิ์ได้ ผลการทดลองคล้ายกับ ชนินทร์ (2545) ที่ได้ทดลองในด้านข้าว

สามารถแยกเชื้อราแอนโดไฟท์จากหนุ่้าทั้ง 3 ชนิด ได้ 90 taxa จากจำนวนทั้งหมด 557 ไอโซเลท พบ *Xylaria* spp. ในปริมาณสูงสุด 119 ไอโซเลท (21.36 %) โดยพบในหนุ่้าทั้ง 3 ชนิด รองลงมา คือ *Colletotrichum* sp. และ *Eupenicillium* sp. พบในปริมาณที่เท่ากัน 40 ไอโซเลท (7.18 %) และ *Talaromyces* sp. 26 ไอโซเลท (4.67 %) ตามลำดับ ส่วนเชื้อราชนิดอื่นที่นอกเหนือจากนี้พบ ไอโซเลทของเชื้อราจำนวนเล็กน้อย เมื่อพิจารณาหนุ่้าทั้ง 3 ชนิด หนุ่้าแฉมสามารถแยกเชื้อราได้ (241 ไอโซเลท) สูงกว่าหนุ่้าแห้วหมู (175 ไอโซเลท) และ หนุ่้าคา (141 ไอโซเลท) โดยหนุ่้าแต่ละชนิดใน พื้นที่ต่างๆ กัน สามารถแยกเชื้อราได้ในปริมาณที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับรายงานของ ชนินทร์ (2545) และ สุธีรา (2540) ที่พบว่า สภาพแวดล้อมและอุณหภูมิเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อชนิดและปริมาณของ เชื้อราที่พบในพืชในพื้นที่ต่างๆ

จากการตรวจสอบและแยกเชื้อราสาเหตุของโรคใบจุดสีน้ำตาล (spot blotch) ของข้าวบาร์เลย์ พบเชื้อรา *Bipolaris sorokiniana* ภายใต้เนื้อเยื่อส่วนใบของข้าวบาร์เลย์ที่แสดงอาการของโรค และ สามารถแยกเชื้อรา *B. sorokiniana* ได้จากใบที่แสดงอาการเช่นเดียวกัน ตรงกับรายงานของ Kumar et al. (2002) และ Mathur and Cunfer (1993) ที่พบว่า *Bipolaris sorokiniana* (Sacc.) Shoem. เป็นเชื้อราสาเหตุของโรคใบจุดสีน้ำตาล (spot blotch) ของข้าวบาร์เลย์

จากการทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อราแอนโดไฟท์ในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Bipolaris sorokiniana* บนอาหาร PDA โดยคัดเลือกเชื้อราแอนโดไฟท์จำนวน 163 ไอโซเลท จากทั้งหมด 557 ไอโซเลท ทดสอบโดย Dual Culture Method พบว่าเชื้อราแอนโดไฟท์มีปฏิสัมพันธ์กับเชื้อรา *B. sorokiniana* 4 รูปแบบ คือ 1. เชื้อราแอนโดไฟท์เจริญคลุมเชื้อราสาเหตุ 2. เชื้อราแอนโดไฟท์สร้าง

สารเคมีที่มีผลต่อการเจริญของเชื้อราสาเหตุเป็นผลให้เกิด clear zone 3. เชื้อราแอนโดไฟท์เจริญขึ้นกับเชื้อราสาเหตุและ 4. เชื้อราแอนโดไฟท์ถูกเชื้อราสาเหตุเจริญคลุม และได้คัดเลือกเชื้อราแอนโดไฟท์จาก 3 รูปแบบแรก จำนวน 21 ไอโซเลท ทำการทดสอบอิทธิพลในการวางเชื้อราแอนโดไฟท์และเชื้อราสาเหตุทดสอบโดย Dual Culture Method 3 การทดลอง คือ 1. วางเชื้อราแอนโดไฟท์ก่อนเชื้อราสาเหตุ 2 วัน 2. วางเชื้อราแอนโดไฟท์พร้อมกับเชื้อราสาเหตุ และ 3. วางเชื้อราแอนโดไฟท์หลังเชื้อราสาเหตุ 2 วัน จากผลการทดลองนี้แสดงให้เห็นว่า ระยะเวลาของการวางเชื้อราแอนโดไฟท์มีผลต่อการยับยั้งเชื้อราสาเหตุของโรคใบจุดสีน้ำตาลของข้าวบาร์เลย์และเมื่อเปรียบเทียบกับการป้องกันและกำจัดเชื้อราสาเหตุโรคก็จะพบว่า เชื้อราแอนโดไฟท์ *Mycelia sterilia* (4) T₃UL033 ซึ่งเป็นเชื้อราที่มีประสิทธิภาพในการยับยั้งที่ดีที่สุดของการทดลองนี้ให้ผลในการป้องกัน (การทดลองที่ 1) และให้ผลในการกำจัดเชื้อราสาเหตุโรค (การทดลองที่ 2 และ 3) และจากการประมาณค่าการยับยั้งก็พบว่า มีประสิทธิภาพในการยับยั้งสูงมาก (very high antagonistic activity level) เชื้อราแอนโดไฟท์ *Hyphomycetes* (7) T₃UL007 ให้ผลการป้องกันและกำจัดเชื้อราสาเหตุรองลงมา โดยมีประสิทธิภาพการยับยั้งสูงมากในการป้องกันและมีประสิทธิภาพการยับยั้งสูงในการกำจัด นอกจากนี้ยังพบเชื้อราที่ให้ผลการยับยั้งสูง ทั้งการป้องกันและให้ผลในการกำจัดเชื้อราสาเหตุโรค ได้แก่ *Colletotrichum* sp. T₃ILs011, *Fusarium* sp. T₁ULs009, *Mycelia sterilia* (12) T₁CL018 และ *Colletotrichum* sp. T₄CL001

การทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อราแอนโดไฟท์ในการควบคุม *Bipolaris sorokiniana* ที่ติดมากับเมล็ดข้าวบาร์เลย์ โดยคัดเลือกเชื้อราแอนโดไฟท์จำนวน 4 ไอโซเลท คือ *Mycelia sterilia* (4) T₃UL033 *Penicillium* sp. T₅IR007 *Emericella* sp. T₁CR001 และ *Hyphomycetes* (7) T₃UL007 โดยแช่เมล็ดข้าวบาร์เลย์ใน suspension ของเชื้อราแอนโดไฟท์ดังกล่าว แล้วเพาะเมล็ดบนกระดาษขึ้น พบว่าเชื้อราแอนโดไฟท์สามารถควบคุมเชื้อรา *B. sorokiniana* ที่ติดมากับเมล็ดข้าวบาร์เลย์ได้โดยให้ผลแตกต่างจากชุดควบคุม ($p=0.05$) เมื่อพิจารณาความงอกของเมล็ดที่แช่ใน suspension ของเชื้อราแอนโดไฟท์ *Mycelia sterilia* (4) T₃UL033 และ *Hyphomycetes* (7) T₃UL007 ที่ความเข้มข้นของ suspension เท่ากันและใช้เวลาในการแช่เท่ากัน การนำเมล็ดมาเพาะบนกระดาษขึ้น พบว่า เชื้อราทั้ง 2 ชนิดทำให้ความงอกของเมล็ดลดลงเมื่อเปรียบเทียบกับชุดควบคุม ($p=0.05$) แต่เมื่อเพาะเมล็ดลงในดินฆ่าเชื้อ กลับพบว่า เชื้อราแอนโดไฟท์ช่วยเพิ่มความงอกให้กับเมล็ดข้าวบาร์เลย์ซึ่งแตกต่างจากชุดควบคุม ($p=0.05$) ผลการทดลองนี้มีความคล้ายคลึงและแตกต่างกับงานทดลองของ ชนินทร (2545) ที่พบว่าเชื้อราแอนโดไฟท์มีผลทำให้ความงอกของเมล็ดข้าวลดลง ทั้งการเพาะเมล็ดที่แช่ด้วยเชื้อราแอนโดไฟท์บนกระดาษขึ้น และการปลูกเมล็ดลงในดินที่ฆ่าเชื้อ ส่วน Clay (1989) ได้รายงานไว้ว่า เชื้อราแอนโดไฟท์ช่วยเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ด และช่วยเพิ่มความแข็งแรงให้กับต้นกล้าในการทดสอบในโรงเรือน

เช่นเดียวกันกับ Carroll (1995) และ Saikkonen *et al.* (1998) ที่รายงานว่า เชื้อราเอนโดไฟท์ช่วยเพิ่มอัตราการงอกของเมล็ด

จากการทดสอบประสิทธิภาพของเชื้อราเอนโดไฟท์ในการยับยั้งเชื้อรา *B. sorokiniana* ในต้นข้าวบาร์เลย์ในโรงเรือนทดลอง พบว่า การแช่เมล็ดในเชื้อราเอนโดไฟท์ก่อนการนำต้นมาปลูกเชื้อรา *B. sorokiniana* มีผลทำให้การเกิดโรคใบจุดสีน้ำตาลลดลง พบว่า การแช่เมล็ดในเชื้อราเอนโดไฟท์ *Mycelia sterilia* (4) T₅UL033 ก่อนการนำต้นมาปลูกเชื้อราสาเหตุโรค เกิดโรคในระดับต่ำกว่าไอโซเลทอื่น และจะให้ผลในการควบคุมโรคมามากยิ่งขึ้นเมื่อแช่เมล็ดและพ่น suspension ของเชื้อราเอนโดไฟท์หลังปลูกด้วยเชื้อสาเหตุโรค 1 ชั่วโมง ซึ่งจะพบว่า การเกิดโรคลดลงในเชื้อราเอนโดไฟท์ทุกไอโซเลท โดยการปลูกเชื้อราเอนโดไฟท์ *Hyphomycetes* (7) T₅UL007 หลังปลูกเชื้อโรค ให้ผลการเกิดโรคลดลงต่ำกว่าการปลูกด้วยเชื้อราเอนโดไฟท์ไอโซเลทอื่น

จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าเชื้อราเอนโดไฟท์มีประสิทธิภาพในการยับยั้งการเจริญของเชื้อรา *Bipolaris sorokiniana* ในอาหาร PDA และในสภาพโรงเรือน โดยการทดสอบการยับยั้งเชื้อราสาเหตุของโรคใบจุดสีน้ำตาลบนอาหาร PDA ในการทดสอบอิทธิพลในการวางเชื้อราเอนโดไฟท์และเชื้อราสาเหตุโดย Dual Culture Method 3 การทดลอง คือ 1. วางเชื้อราเอนโดไฟท์ก่อนเชื้อราสาเหตุ 2 วัน 2. วางเชื้อราเอนโดไฟท์พร้อมกับเชื้อราสาเหตุ และ 3. วางเชื้อราเอนโดไฟท์หลังเชื้อราสาเหตุ 2 วัน จะมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้นเมื่อทดสอบร่วมกับสารเคมีที่ให้ผลในการป้องกัน และให้ผลทั้งป้องกันและกำจัดเชื้อราสาเหตุของโรคใบจุดสีน้ำตาลของข้าวบาร์เลย์ และจากการทดสอบผลของเชื้อราเอนโดไฟท์ที่มีต่อความงอกของต้นกล้าในโรงเรือนพบว่าเชื้อราเอนโดไฟท์ช่วยเพิ่มความงอกให้กับเมล็ด และช่วยลดระดับความรุนแรงของการเกิดโรคใบจุดสีน้ำตาลได้

จากการทดสอบครั้งนี้สามารถใช้เป็นแนวทางในการป้องกันและกำจัดโรคใบจุดสีน้ำตาลของข้าวบาร์เลย์โดยชีววิธี ตั้งแต่เมล็ดที่นำไปปลูกจนถึงการป้องกันกำจัดในระยะที่มีการเจริญเติบโตทางลำต้น เพื่อลดการใช้สารเคมีที่เป็นพิษต่อตัวผู้ใช้เองและนอกจากนี้ยังมีพิษตกค้างในสภาพแวดล้อมเป็นผลให้เกิดอันตรายต่อสิ่งมีชีวิตอื่นๆ